

نحائف

نوشاہی

حصہ دوم (پنجابی)

یونسید البوالکمال برقوشاہی
رحمۃ اللہ علیہ

نام کتاب * تحائف نوشاہیہ حصہ دوم
مؤلف * سید ابو نکمال برق نوشاہی بحرالعلومی مجاہد و نشین
دربار نوشاہی ڈوگر شریف ضلع گجرات پاکستان

موضوع * حمد و نعت . مدح متناثرین . و متفرق اشعار بزبان پنجابی
کتابت * بشیر احمد خوش نویس نوشاہی رقم آف حضرت کیدیا نوالہ
مطبع * علی پرنٹنگ پریس لاہور

تعداد * ایک ہزار

بار * سوم

قیمت * ایک پونڈ

سال اشاعت * جولائی ۱۹۸۲ء

ناشر * مولوی لیاقت حسین نوشاہی ناظم اعلیٰ نوشاہی اشاعتی مشن یو کے

ملنے کے پتے

- ۱۔ مرکزی بزم نوشاہی ۱۸ اساتذہ فیض اسکواٹر لمب لین بریڈ فورڈ ۸، ویسٹ یارک شائر انگلینڈ
- ۲۔ نوشاہی اشاعتی مشن ۴۳۔ ایسن ۱۲ کارل سٹریٹ ویسٹ جرمنی
- ۳۔ صاحبزادہ سید ظاہر شاہ کمال نوشاہی ناظم علی نوشاہی اشاعتی مشن پوسٹ بکس ۲۸۰۳ مکہ معظمہ سعودی عرب
- ۴۔ حاجی عدالت علی نوشاہی ناظم علی نوشاہی اشاعتی مشن پریس علی سٹریٹ ۲۸ ۲۵۶۳ ڈن ہاگ ہالینڈ
- ۵۔ مکتبہ نوشاہیہ دربار نوشاہی ڈوگر شریف براستہ دولت نگر ضلع گجرات پاکستان
- ۶۔ نوری کتب خانہ بازار داتا صاحب لاہور پاکستان
- ۷۔ مکتبہ نبویہ گنج بخش روڈ لاہور پاکستان

ABDUL QADIR QADRI NAUHAHI - 26 FOYER
SONACOTRA 94470 BOISSY ST MEXEN FRANCE
پیرکس نمبر ۱۰ فرانس

عرض حال

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

زیر نظر کتاب رسالہ تحائف نوشاہیہ حصہ دوم "نیرِ تابانِ طریقت حضرت پیر
سید ابوالکمال برقی نوشاہی بحر العلوم مدظلہ کے پنجابی اشعار کا مجموعہ ہے جو اس سے پیشتر
دوبارہ زیرِ طبع سے آراستہ ہو چکا ہے۔

اس رسالہ میں حضرت مصنف مدظلہ نے حمد و نعت کے علاوہ کئی اسلامی نظریات
اور صوفیانہ مشرب کے حقائق کو سادہ الفاظ میں بیان فرمایا ہے۔ آپ کے یہ پنجابی
اشعار پنجاب اور خطہ پوٹھوہار میں بے حد مقبول ہیں۔

خطہ پوٹھوہار کے اکثر شعرا و حضرات ان اشعار کو اپنی مجلسوں میں ترنم کے
ساتھ پڑھ کر اہل ذوق حضرات کو غنوظ کرتے رہتے ہیں۔ گذشتہ کئی سالوں سے یہ کتاب
ختم ہو چکی تھی۔ اور اس کی اشاعت کی شدید ضرورت محسوس ہو رہی تھی۔

آپ کے کلام کے گرویدہ احباب کے پُر زور اصرار پر براہِ طریقت مولوی لیا حسین
نوشاہی بحر العلوم آف چھالہ ضلع جہلم حالِ مقیم بریڈ فورڈ انگلینڈ نے زبردستی خرچ کر کے
اسے طبع کروایا ہے۔ اللہ تعالیٰ انہیں اجرِ عظیم عطا کرے۔ امین

احقر محمد یونس ایسی

جون ۱۹۸۲ء

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تحمید باری تعالیٰ جلّ شانہ

مالک! یوم میزان دیا بے شک ناصر بھی توں تے نصیر بھی توں
کائنات تمام محتاج تیری داتا سخی بھی توں دستگیر بھی توں
خالق مالک بھی توں تے رزاق بھی توں مولا اقدس بھی توں تے قدیر بھی توں
برق لیس کیمثلہ ذات تیری بے مثل بھی توں بے نظیر بھی توں

مالک! کون و مکان دیا بے مثل بھی ایں بے نظیر بھی ایں
اے تار غفار رزاق خالق توں سمیع بھی ایں تے بسیر بھی ایں
بے شک حتیٰ قیوم ہے شان تیری توں رحیم بھی ایں تے قدیر بھی ایں
برق مشکل کشا ہے ذات تیری توں معین بھی ایں دستگیر بھی ایں

اسم بلند تے ذات اقدس واحد لا شریک سبحان اللہ
حافظ ناصر غفور رحیم مولیٰ بے شک مالک یوم میزان اللہ
دُڑے دُڑے اندر جلوہ گری اُہدی جسموں پاک میرا لامکان اللہ
برق حتیٰ قیوم کریم مہکدار بے نیاز بے مثل یزدان اللہ

اَلرَّحْمٰنِ رَحِيْمًا كَرِيْمًا سَمِيًّا! بے شک حقّ سمیع بصیر ہیں توں
اے نثار، غفار رزاق خالق مالک ملک تے قادر قدیر ہیں توں
بے چگونہ توں کریم حافظ ذوالجلال تے دل نصیر ہیں توں!
برق مشکل کشا ہے ذات تیری اے مُعین میرا دستگیر ہیں توں

شانی الامراض حکیم مُطلق شاہ! مالک کون و مکان ہیں توں
کائنات تمام محتاج تیری دانا! سب دا روزی رسان ہیں توں
تیری سلطنت لازوال سائیاں! ہر جہاں اندر حکمران ہیں توں
ایس برق مسکین فقیر دیاں فضلوں مشکلاں کُردا آسان ہیں توں

بحر و برّ جہاں وچہ دیکھیا میں ہر جگہ دیکھی برتری تیری
شمس و قمر اندر برگ و ثمر اندر دیز و حرم امد جلوہ گری تیری
رُشکِ مرآت بنایاں پتھراں نوں بے مثال مولیٰ کاریگری تیری
بے چگونہ بے مثل یکتا ہیں توں برق کون کر سکے ہمسری تیری

اکھ زبان تھیں بسم اللہ لکھاں حمد ربّ ذوالجلال دی میں
ادہ رحیم بھی ہے تے کریم بھی ہے دُستاں گل کی اُسدے کمال دی میں

۱۔ بابو محمد عظیم آف ڈالر سیداں ضلع جہلم کے پاس روایت کے مقام پر ایک خوبصورت پتھر دیکھ کر آپ

نے یہ شعر فی البدیہہ لکھا تھا ۱۲ مرتب

اُرفعِ قلم وادراکِ حقیتِ ذاتِ اُہدی کی شنائِ کمالِ لایزالِ دی میں
برقِ لیسِ گیشہِ شانِ اُہدی کی مثالِ دیواں بے مثالِ دی میں

اے عفو العینِ کریم تیری ہر سہاہ و چہ کرنی شہاد چاہیئے
محر و تبر اندر دیو و حرم اندر لازم ذکرِ اُہدی لا الہ چاہیئے
واحد لا شریک ہے ذاتِ تیری چرچا و حدتِ داجا بجا چاہیئے
برقِ تیری درگاہ و چہ ٹیکِ منتہا کرنا حقِ عبدیتِ ادا چاہیئے

اللہ اللہ اللہ باہجہ کھڑا جنوں رب رحیم قدیر کیئے
واحد لا شریک لہ مولیٰ ذوالجلال تے ولی نصیر کیئے
خالقِ مالکِ رزاقِ قیوم قادرِ حافظِ ناصرِ سمیعِ بصیر کیئے
برقِ لیسِ گیشہِ شانِ اُہدی بے چگون تے بے نظیر کیئے

مالکا! کون و مکان دیا لا مکان ہو کے ہر مکان و چہ ایں
بے جہت بے جسم بے مثل ہو کے ہر اک جسم و چہ ایں ہر اک جان و چہ ایں
کھڑی جگہ نہیں جوہِ نمائی تیری توں زمین و چہ ایں آسمان و چہ ایں
برقِ لیسِ گیشہِ شانِ تیری بے مثل ای میرے دھیان و چہ ایں

اعتراف عجز بجناب باری تعالیٰ عز اسمہ

تیری ذات بے چون بے مثل سایاں مولا! احد کوئی تیرے کمال دی نہیں
 وچہ کون و مکان دے کون دوجا کتھے روشنی تیرے جمال دی نہیں
 حشر تیک جیکر لکھدی رہے دنیا لکھی حمد رب ذوالجلال دی نہیں
 کرے برق کی صفت بیان تیری اوتھے پہنچ اس نازک خیال دی نہیں

مقام ہو

روشن ھو ہوت دی ہو اندر بُرجِ عدم وچہ رُہ کے موجود بھی ہے
 ہو کے گم ہویت وچہ دیکھیا میں قاصد قصد بھی ہے مقصود بھی ہے
 امتناع بالعتین جمال اُہدا لیکن حیرت کہ رؤیت مشہود بھی ہے
 برق خارج از فہم مقام ہو دا ساجد سجدیاں وچہ مسجود بھی ہے

ھو ہویتوں ہوئی ظاہر ایسا آ کے چسکیا نور ہو دا
 لٹاں حق دے رازنوں سمجھیا نہ دستیا کھول بیان منصور ہو دا
 نفی غیر دی عین اثبات حق دالہ نفی وچہ جلوہ مستور ہو دا
 برق تیرے ادراک وچہ کیوں آوے ہے مقام زاہدا بڑے دور ہو دا

شانِ ہُوعلِ شانہ

کون و مکان و پیرِ نعلِ مجیا حضرت عشقِ اُکیتی تشہیرِ ہودی
نعرے لایا دے گونج اُٹھے بڑھی پتھراں نے تبکیرِ ہودی
مشرقیں اُمد مغربیٰ اندر ہر مقام و پیرِ ہویٰ تاثیرِ ہودی
دعویٰ اُمتِ دایا دایا لکھی برق میں جدوں تقریرِ ہودی

نورِ محمد تخلیق کر کے کثرِ معنیوں کیتو کس اظہارِ ہودا
نغمے کی فیکٹ دے گونج اُٹھے جدوں عشقِ سجایا دربارِ ہودا
ذاتِ مُصلطے نعلِ جمالِ ربیٰ تے جلالِ دسیا ذوالفقارِ ہودا
برقِ پیرِ نوشہ گنجِ بخش اُتے روشن ہویا آفتش و نگارِ ہودا

علمِ عقلِ ادراک تے فہمِ کولوں بڑے دُور ہے زاہد مقامِ ہودا
جہاں آپتاں آپ پچھانیا اے اُنالِ قُربِ حاصلِ صبحِ دُشامِ ہودا
ایہ مخلوق سببِ عرفانِ دا اے اکھاں کھول کے دیکھ انعامِ ہودا
برقِ طائرِ طبعِ محمود ہویا نوشہ پیرِ نے بخشیا جامِ ہودا

ہویا نوریاں لئی مُسجدِ آدمِ پایا شرفِ تکریمِ انسانِ ہوتیں
ہمک و غمِ کارِ گری اُہدی گلستانِ ہوتیں بیابانِ ہوتیں

ایسا نور محمدی چمکیا اے روشن ہو گیا سارا جہان ہوتی
برقِ محکم بُرہانِ نظامِ عالم خبرے مُنکر کیوں ہو گئے نادان ہوتی

بُرہانِ برزات واجبِ لوجودِ حَلِّ شائے

مفت قوی دلیل موصوف اُتے بے مَصُوَر نہیں تاں تصویر کیوں ہے؟
شمس و قمر نجومِ بروجِ شاقب بے معار نہیں تاں تعمیر کیوں ہے؟
دیکھ مصحفِ معلق دیاں ایتاں نوں کاتب نہیں تے ایہ تحریر کیوں ہے؟
برقِ نفسِ حیاتِ برزات شاہد بے مدبر ہی نہیں تدبیر کیوں ہے؟

☆

اکھاں نک زبَان دماغِ صورتِ حجتہ قاطعہ اپنے مقامِ وِچہ ہے
ما ساریق، اعصابِ بُرہانِ سارے اے پر نقصِ تیرے فکرِ عام وِچہ ہے
بحر و برِ جبال تے غور کر لے کھڑا فرق اُسدے انتظامِ وِچہ ہے
برقِ سامنے دیکھ، جما، اُہدا جلوہ گراوہ فلکی نظام وِچہ ہے

سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ ۝ س ص پ (قرآن مجید)

خالقا! رازقا! دستگیر! تیرا ناں کوئی نہیں تینوں کی اکھاں
پتر دھکی نہ بھین بھرا تیرا باپ ماں کوئی نہیں تینوں کی اکھاں
پاک ذاتِ صفات دی قید تھیں تو جسم و جاں کوئی نہیں تینوں کی اکھاں
برق توں محیط ہر شے اُتے تیری تھاں کوئی نہیں تینوں کی اکھاں

☆

کیا سچ نوشتہ مجھوڑے والے نے تیری جگہ بھی نہیں تے نشان بھی نہیں
کوئی ذات بھی نہیں تے صفات بھی نہیں ہتھ پیر بھی نہیں تے زبان بھی نہیں
اے پر مالکا! کارن تسکین قلبی مولا کے بن تینوں گزران بھی نہیں
برق رازِ توحید بیان کرنا گرچہ مشکل بھی نہیں پر آسان بھی نہیں

مَا عَرَفْنَاكَ حَقًّا مَعْرِفَتِكَ

ضبطِ تحریرِ دہچہ کیوں آوے کوئی حد مولا تیرے شان دی نہیں
اے حکیم ہے حکمت کمال تیری جنوں پہنچ دی عقل لقمان دی نہیں
تیرے رازنوں مالکا! کون سمجھے ایڈی سمجھ کہے رازدان دی نہیں
برق کس طرح لکھتے ثنا تیری طاقت قلم دی جرات زبان دی نہیں

☆

نفلتاں وچہ غرتاب ہو کے بندے سمجھیا تیرے احسان نوں نہیں
پچا ہی نفس دی وچہ اسیر ہو کے مولا! مَنیا تیرے فرمان نوں نہیں
شجر و حجر سارے ثنا خوان تیرے آئی سمجھ پر ناقص انسان نوں نہیں
برق بندگی باہجھ نہ بنے بندہ ایڈی عقل پر عقل نادان نوں نہیں

☆

کون ہیں توں تیری شان کی اے جن و ملک انسان پہ کچھ نیا نہیں
بھاویں آخرتِ منِ حبیبِ انورِ یس ہیں توں کیتا بڑا دھیان کچھ نیا نہیں
سے حیمِ قدیم مختار تینوں کے اہلِ عرفان پہ کچھ نیا نہیں
برق کول میرے ڈیرے ہیں تیرے اے پر ہاں حیران کچھ نیا نہیں

اے مُصَوِّر! کون و مکان دیا تیری ویکھ تصویر پہنچا نیا نہیں
 العُجْب کہ بزمِ میثاق اندر تیری سنی تقسیر پہنچا نیا نہیں
 کتنی وار میں بَیْتُ الْعِتیق اندر موہوں کی تبکیر پہنچا نیا نہیں
 برق ویکھ کے پناں حجاب تینوں ایہو کراں نخریر پہنچا نیا نہیں

۲۶

بحر و بر و پہ بھالدا کوئی تینوں کوئی لہجہ ابوئے گلاب دیو پہ
 دیرو و خرم و پہ کوئی تلاش کردا کوئی دیکھدا پھرے متاب دے دے دے دے
 کوئی طور اُتے ملاقات کردا کوئی آکھدا دیکھیا خواب دے دے دے دے
 اکھے برق احمد مصطفیٰ با بھجوں پھنسا کوئی نہ تیری جناب دے دے دے دے
 اَللّٰهُ نُودُ السَّمَوَاتِ وَ اَلْاَرْضِ

ارض و سما و پہ آپ و شے کھڑی جگہ جلوہ اُسدے فور دانہیں
 اَنَا الْحَقُّ وَ زَمْتِ وَی پشے آکھن پر تہد سمجھیا واقعہ طور دا نہیں
 هُوَ الْحَقُّ ظَاہِر اَنَا الْحَقُّ وچوں ملاں سمجھیا سُغنِ مُصَوِّر دا نہیں
 برق رازِ حقیقت توں کیا جانیں ناہدا! کم ایہ تیرے شعور دا نہیں
 اِنَّ رَبِّيْ لَغَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ

منیا سارے جہان اُتے میرے جہا عاصی انسان کوئی نہیں
 ضامن میں مسکین دا کون ہو دے میری کسے سنگ جان پہچان کوئی نہیں
 نامہ عمل دا کیتا سیاہ آپوں پہلے سوچیا نفقہ نقصان کوئی نہیں
 برق کہتے جا کرے فریاد عاجز تین بن مالکا! ہو رہن کوئی نہیں

مالکا! غلٹی ہووے کس دی بے توں کریں گرفت خطا و پچھتے
 نامہ عمل تے کون نادان نازاں سبحناں آس نجات عطا و پچھتے
 خطا کاریاں وچہ نہ کسر چھوڑی اُساں لگ کے نفس رسوا و پچھتے
 برقی ہووے نہ آسرا کوئی مینوں دیوی بخش سایاں مُصطفیٰ و پچھتے

منزلِ حیرت

منزلِ حیرت وچہ دیکھیا میں وصل وصل تے ہجر ہجران ہی نہیں
 ہست ہست بھی نہیں بُود بُود بھی نہیں جسم جسم بھی نہیں جان جان ہی نہیں
 عدم عدم شہود شہود ہی نہیں جہت جہت مکان مکان ہی نہیں
 برقی حیرت در حیرت ہزار حیرت عاشق گم موجود جانان ہی نہیں

منزلِ حیرت دا کی دُساں وصل وصل بھی ہے ہجران بھی ہے
 کُفر کُفر بھی ہے اسلام بھی ہے موج موج بھی ہے تے طوفان بھی ہے
 خزاں خزاں بھی ہے تے بہار بھی ہے دُشت دُشت بھی ہے گستا بھی ہے
 برقی حیرت در حیرت ہزار حیرت عاشق عشق بھی ہے تے جانان بھی ہے

منزلِ حیرت دا کی پُچھتیں محو وصل اندر انتظار بھی ہے!
 دُشت پریم وچہ ہٹرا احتیاد آیا اودھ صیاد بھی ہے تے شکار بھی ہے

تو موت بھی ہے تے حیات بھی ہے چنہ چنہ بھی ہے گلزار بھی ہے
برق عجب آئین متا نیاندا مست مست بھی ہے خبر دار بھی ہے

منزل حیرت دا کی دوتاں ایستے فلسفہ منطق کلام گم ہے!
ایہ بُستی پریم بوجار یا ندی ایستے کفر گم ہے تے اسلام گم ہے!
ابتدا گم ہے انتہا گم ہے آغاز گم ہے تے انجم گم ہے
برق حیرت در حیرت ہزار حیرت اس مقام وچہ آکے مقام گم ہے

نعت سرور کائنات صَلَّی اللہُ عَلَیْہِ وَسَلَّم

دَحْمَةُ الْقَلَابِیْنِ عُمْتَاجِ اَیہ سارا جہان تیرا
کوسی عرش تیرا لوح قلم تیرا اَیہ زمین تیری آسمان تیرا
ایہ جہان تیرا ادہ جہان تیرا کلی والیا! لَا مَکَانَ تیرا
کرے برق کی نعت بیان تیری مولیٰ پاک آپوں مدح خوان تیرا

الرَّؤْفِ رَحِیْمِہ مختار احمد بے شک حق سراج منیر ہیں توں
اے حبیبِ الہ شفیعِ عالم مسطفیٰ بشیرِ نذیر ہیں توں
بے مثل نہ کوئی مثال تیری ختم الانبیاء اولِ اخیر ہیں توں
برقِ اعلم توں اعلم ہے ذاتِ تیری مخلوقات اندر بے نظیر ہیں توں

عرضی آن اُدھنے زمین بوس ہوں ایسی بارگاہ عالی جناب دی اے
 رُخِ پاک دُلِ نظر کر دیکھ سکے ایہ مجال نہ ہرگز مہتاب دی اے
 جو کجُ ارض و سما و چہ ویکھنا میں ضیا، پاشی رسالت مآب دی اے
 برقِ آئیکمِ مِثْلِ ارشاد احمد بے شک ذات بے مثل جناب دی اے

رَحْمَةُ الْغَالِبِينَ! وہم دو جہان محنتِ اریں توں
 ہک لکھ تے کئی ہزار مُرسل آقا! ساریا ندا سردارِ اریں توں
 کائنات تمام کینز تیری ہر دو کون اندر تا حصارِ اریں توں
 شافعی روزِ عشر ساقی حوضِ کوثر برقِ عاصیا ندا غمخوارِ اریں توں

کائنات توں کفرِ ظلمات مٹ گئی سورج چمکیا آن محمدی اے
 غزّی لائت، منات سب مات ہوئے رب اک اعلانِ محمدی اے
 لوٹے چن ہو گیا آسمان اُتے سُنیاءِ جدوں فرمانِ محمدی اے
 برقِ فوج، عیسیٰ، سلیمان، یوسف اعلیٰ سب توں شانِ محمدی اے

جتنے جگ اندر انبیاء آئے اعلیٰ سب توں شانِ محمدی اے
 توریت، زبورِ منسوخ ہو یاں آیا جدوں قرآنِ محمدی اے
 شرق، غرب اندر عجمِ عرب اندر روشنِ شمعِ عرفانِ محمدی اے
 تکیا برقِ میں عرشِ عظیم اُتے مجلدا سبز نشانِ محمدی اے

رَحْمَةُ الْمُتَعَلِّمِينَ ! ختم الانبیاء نُورِ مبین میں توں !
 کائنات تمام طفیل تیرے بیشک باعثِ عرشِ بریں میں توں
 بے مثال بکنا ہے ذات تیری اندر کون و مکان کیوں میں توں
 برقِ مصدرِ فیض ہے ذات تیری اے مختار امین یسین میں توں

اے مختارِ دو عالم رسولِ عربی لفظ حق دی عینِ تفسیر میں توں
 مصطفیٰ میں توں معتبیٰ میں توں اے بشیر! امینِ نذیر میں توں
 ٹوٹے چن کر دیں آسمان اُتے پتھراں کو لوں پڑھاندا تکبیر میں توں
 برقِ ذات تیری بے مثال آقا! نورِ ذاتِ سراجِ منیر میں توں

مُرجبا اے عرب دے تاجدار! بے شک زینتِ کون و مکان میں توں
 نَوَازِدَ لَنَا ہے شان تیری شاہا! باعثِ دو جہان میں توں
 روشن چن تیریاں ضیا پاشیاں تھیں آقا! رونقِ زمیں آسمان میں توں
 برقِ عرش توڑیں دُنیا باندی اے عرشِ فرشِ اندر حکمران میں توں

اعْلَمُ توں اعْلَمُ ہے ذات تیری اُمّی لقب والا سردار میں توں
 کائنات تمام محتاجِ تیسری داتا سب دانمگسار میں توں
 اسان بندیاں مندیایں گندیامدا وچہ مشکاندے ہوندا یار میں توں
 برقِ آس اُمیدیاں کشتیاں توں پھڑکے شہہ وچوں لاندہ پار میں توں

دَحْمَةُ تَلْعَمِينَ ! نورِ حق تھیں بدشمنِ پیشانی تیری
 لوحِ قلمِ احمد کرسیِ عرشِ احمد کھڑی جگہ نہیں ضوِ نشانی تیری
 توں مختار ساری کائنات دا ایں ہر دو کون احمد حکمرانی تیری
 برقِ بندے کی کرنی تعریفِ تیری مولا پاک کیتی مدحِ خوانی تیری

مراتبِ مصطفیٰ صلی اللہ علیہ وسلم

عرشِ تھیں لے کے فرشِ توڑیں کتھے روشنی اُمدے جمالِ دی نہیں!
 اُمدیِ نحاطی ہوئے کونین پیدا ایسی شانِ کسے با کمالِ دی نہیں!
 منظر ذاتِ ربِّ ذوالجلال احمد کوئی مثل اُس بے مثالِ دی نہیں
 کرے برقِ کنجِ مدحِ بیانِ اُمدی اُتھے پہنچ اس ناقص خیالِ دی نہیں

اَلْحَقُّ سَبَّ عَرَشِیَاں فرشیاں تھیں رُتبہ بڑا ختم المرسلین دا اے
 اوہ سرا جاتا میرا سین شاہدِ ایہ ارشادِ ربِّ العالمین دا اے
 جو حضورِ نوں اپنے جیہا جانے کوئی مذہب نہ اس بے دین دا اے
 برقِ ہمسری کرے جو ناں احمد پیر یا مغز اس احمقِ لعین دا اے

تشریفِ آوریِ سید المرسلین صلی اللہ علیہ وسلم

مُرَجَا احمد مختار آئے حمدے آونے تھیں باطلِ دینِ بدے
 نافذ نوں دستور ہو گئے جگ تے کچے کفر دے کالے آئینِ بدے

ہو یاں رحمتاں کل جہاں اُتے احمد مجتبیٰ نورِ مبین بدے
برقِ بخش دیسی رب عاصیاں نوں روزِ حشر ختم المرسلین بدے

✓ بحضور فخر الرسل صلی اللہ علیہ وسلم

رَحْمَةُ الْغَالِبِينَ ! کوئی تدم درگا کائنات وچہ نہیں!
نوری ناری تے خاکِ قماچ تیرے مانی کوئی تیرا مخلوقات وچہ نہیں
جو انسان نہ تیرے حضور مجھکدا نورِ معرفت اُسدی برات وچہ نہیں
تیرے ذکرِ مقبیلں جہڑی زبانِ عالی برقِ اثر کوئی اُسدی بات وچہ نہیں

☆

رَحْمَةُ الْغَالِبِينَ ! ساری خلق اندر یکساںی تیری
واندر ربّ نوں کسے نہ مقناں سی جیکر نہ بوندی راہنمائی تیری
توں محبوبِ ربّ دُعا بچلاں دا ایں دُنیا جاندی اے مصطفائی تیری
برقِ گل ایہوصاف فیصلے دی توں خدا دا ساری خدائی تیری

☆

وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ کہہ کے مولا پاک خود صفت سنائی تیری
لوٹے چن کر کے آسمان اُتے کیتی ربّ نے پیش صفائی تیری
بے شک حق ہے ایہ نور اپنے مقبیلں خالقِ خلق نے ذاتِ بنائی تیری
برقِ گل ایہوصاف فیصلے دی ہے خدا تیرا تے خدائی تیری

☆

عرب تے عجم دا ذکر کی اسے ہر دو کون اندر بادشاہی تیسری
 روز ہشر نہ کوئی نجات پاسی جاں تک بیش نہ ہو سی گواہی تیری
 مرسل نبی جتنے یاروں اللہ سارے رکمدے بین تیکانی تیسری
 اسے واسطے برق میں آگیا اسے ہے خدا تیرا تے خدائی تیری

☆

مدنی تاجدار! کسلی دایا وے عرش فرش اندر روشنائی تیری
 توں محبوب رب دوا لیلال دا ہیں بڑے دور تک ہوئی رسانی تیری
 ہمسایہ جہانم دے دلاں تے مہر و جی آقا! انہاں نے قدر نہ پائی تیری
 برق گل ایہو صاف فیصلے دی توں خدا دا ساری خدائی تیری

☆

رَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْكَ! منکر سمجھ نہ سکیا دڈیاں تیری
 اوہ گستاخ بوجہل ابلیس و نگوں جہڑے اکھ دے شرک رسانی تیری
 سنے جوڑیاں سرش عظیم اتے ہوئی سو بنیاں جلوہ فرمائی تیری
 برق صاف ایہو گل فیصلے دی توں خدا دا ساری خدائی تیری

☆

رَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْكَ! شجر و حجر نے دتی گواہی تیری
 توں سرور ساری کائنات دا ہیں مختاری ازماہ تا ماہیں تیری
 نہ لے تاکہ پوچھ لائے منات عبتی ہوئی جدوں سی جلوہ فرمائی تیری
 اسے واسطے برق میں آگیا اسے ہے خدا تیرا تے خدائی تیری

دَحْمَةُ يَلْعَايْنِيْنَ ! ہوئی وچہ حضور رسائی تیسری
 شرق، غرب، جنوب، شمال، اندر کئی والیا بسبب روشنائی تیری
 منکر کرے تنقیص ہزار واریں رُب آپ کیتی وڈیائی تیری
 برق حق تحقیق نہ شک کوئی توں خدا کا ساری خدائی تیری

✽

ٹوٹے چن ہو گیا آسمان اُتے ہوئی جدوں سی جلوہ نمائی تیری
 بے توں پیدا نہ ہوندوں نہ ہوندى دنیا مولا آپ خود شان بنائی تیری
 اختیار پاشیاں سُودج ادا چاند میں جمایا تے سوہنیاں کرم فہائی تیری
 اسے واسطے برق میں لکھیا اے ہے خدا تیرا تے خدائی تیری

✽

بے شک حق ہے یہ مدنی مابجی جیہا کوئی ہوہ آسمان زمین تے نہیں
 جو جبین نہ اُس دے حضور جھکدی نور معرفت اس جبین تے نہیں
 جو حضور نوں اپنے جیہا سمجھے ادا بے دین مُودک کسے دین تے نہیں
 برق شرک توں بُری تو حید اُس دی بے فدا ختم المرسلین تے نہیں

✽

دَحْمَةُ يَلْعَايْنِيْنَ ! عرشِ اعظم نے تیسری تعظیم کیتی
 قرآن مہانیاں تینیاں توں میزبانی غفور رحیم کیتی
 شرف امتی ہون دا ہودے حاصل ایہ آرژو موسے کلیم کیتی
 برق قاسم ازل عطا اپنی تیرے ہتھاں دسے نال تقسیم کیتی

ہک لکھتے کئی ہزار اُتے بے شک ہو یا سردار رسول عربی
 مومنوں کی طرح بے ہوش ہو یا کیتی جاگفتار رسول عربی
 دنیا جانی اے سنے جو ریاندے گیا عرش توں پار رسول عربی
 برق سید المرسل محمد احمد حق پرست مختار رسول عربی

☆

رَحْمَةُ بَلَقَانَيْنِ! سب مار فاندہ مقتدا ہیں توں
 ولی نبی سارے تیرے مقتدی نے آقا ساری اندا پیشوا ہیں توں
 اندر دشت پریم دے دیکھیاں ہر قافلے دا راہنما ہیں توں
 ایس برق چہریاں او گنہاریاں لئی وجہ مشکلاں مشکل کشا ہیں توں

☆

مصطفیٰ کون ہے تے خدا کون ہے کھن واسطے خاص شعور چاہیے
 رب کون ہے ایہ مصطفیٰ دے سے مصطفیٰ لئی رب غفور چاہیے
 لامکان اندر ہے کین کٹر دیکھن واسطے باطنی نور چاہیے
 برق رب داپادناں نہیں مشکل بدر ہے شرط وسیلہ حضور چاہیے

☆

ایسا حسن نہ چوہیں دے چن دا اے جیسا چکیا اُس دے رخسار دا رنگ
 زہرہ مشتری دی دیکھ چمک مٹ گئی جہوں دیکھو نے میرے یار دارنگ
 نرگس موئینا دی اُتھے قدر کی اے ایسوی جہانہ ساری گلزار دارنگ
 برق آنکھ بھٹی اعلان ہو یا بے مثل ہے مدنی سرکار دارنگ

مُصطفیٰ رانے خدا گویم وے رُب نہ از وے جدا بینم
 وَاَللّٰهُ كُنْتُ اَوَّلُ نَسَبٍ خَدَا اَنَّمْ بِاللّٰهِ دَسْتِ اُدَسْتِ قَضَا بینم
 بِسْمِ مَا دَمْنِیَتْ چہ میگویم ایں چہ منظر حیرت افزا بینم
 گویم مُنکرا! ایں داشتکاف نسخے نورش برق اندر مُصطفیٰ بینم

آکھ مَلّ علی زبانِ وِچوں	وال وال وِچوں جسمِ جان وِچوں
لہ آوازِ آوے لَا مَسْکَانَ وِچوں	ایسوں عرضِ قرآنِ مجید دی اے
اُہدی بخششِ نوں ربِّ العالَمِ سمجھو	اُسدی گلِ نوں حقِ دا کلامِ سمجھو
مخلوقاتِ نوں اُسدا غلامِ سمجھو	بیشک گلِ ایہ بڑی تاکید دی اے
ایہ زمینِ اُسدی تے زمانِ اُسدا	کُرسی عرشِ اُسدا لَا مَسْکَانَ اُسدا
ایہ جہانِ اُسدا اوجہاں اُسدا	اُتھے لوڑنہ کسے نائید دی اے
ایہ صومِ اُسدا تے صلوةِ اُسدی	ایہ حجِ اُسدا تے زکوٰۃِ اُسدی
نورِ ذاتِ اُسدا نورِ ذاتِ اُسدی	ایہو برقِ بسِ اصلِ توحید دی اے

وَرُوْدِ مَسْحُوْدِ سَيِّدِ کَا نَسَبَاتِ صَلَّی اللہُ عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم

مرحبا احمد مختار آیا	کُلّ انبیاء دا سردار آیا
عرشی کمن مدنی تاجدار آیا	خوشیاں ہویاں زمینِ آسمان اُتے
عرشِ فرشتہ اندر سایے راجِ اُسدا	ہویا کُلّ جہانِ محتاجِ اُسدا
دُنیاں وچہ ہویا معراجِ اُسدا	ذرا شیہ نہیں ایں بیان اُتے

اُس دے حکم نوں حکم خدا جانو
اُس دے خود اس نوں ہر اک جانو
ایہ جہان پر تو اُس دے نور دانی
اُس تئیں فرق کٹر انیڑے دود دانی
جو کچھ دیکھنا میں جن انسان اُتے
برقی فیض ایہ سارا حضور دانی

☆

مرحبا ختم المرسلین آیا
شہاہ انبیاء ہو کے السین آیا
اُس نے تاج لولاک لُما پایا
پایہ عجب اس نور کیتا پایا
بُت کعبیوں تھن گواٹے اس نے
اند پلک غبار ہٹاٹے اس نے
یہنوں دیکھ کے عرشِ عظیم جھکیا
برقی نور اُتے موسے کلیم جھکیا
احمد مصطفیٰ نورِ مبین آیا
نبراں پہنچ گیاں بڑے دود توڑیں
تے خطاب ختم الانبیاء پایا
رہی چمکدا یومِ نشور توڑیں
کلے پتھراں کولوں پڑھائے اس نے
جھڑا پہنچیا اُس حضور توڑیں
یعقوبِ یوسف ابراہیم جھکیا
کوئی پہنچیا نہ اُس دے نور توڑیں

فخرِ مصیحات

مدحِ نوانِ رسولِ امین دایں
نقدِ سنج ختم المرسلین دایں
اُس دے رخِ منور دی جہات ہو گئی
اُس دے دیکھیاں میری تتجا ہو گئی
قد مہوس اُس شاہِ حسین دایں
ہور کسے دی شان میں کی جاناں
کالے قلب توں دودِ ظلمت ہو گئی
سختی توں میزان میں کی جاناں

آپے لکھے ہوئے لیکھ مٹان والا آپوں لکھن والا تے لکھوان والا
 قسمت تیرا احسان میں کی جاتاں میرا آقا خود بخت بنان والا
 غوث پاک میراں نگبان میرا میر قافلہ شیر یزدان میرا
 برق نفع نقصان میں کی جاتاں مددگار نوشہ سلطان میرا

عظمت رسالت مآب صلی اللہ علیہ وسلم

کلی دے دی پاک درگاہ اندر ادب نال ہر ابنِ اِیسان جھکدا
 زہرہ مشتری سورج تہِ جن جھکدے ایہ زین جھکدی آسمان جھکدا
 اوہ کم بخت مردود ذیلِ ازل اُسدے اگے نہ جڑا انسان جھکدا
 برق بارگاہِ مصطفیٰ اندر دُتو کھڑا نہیں اہلِ عسrfان جھکدا

✽

ہلی آدم نوں جلعتِ نملانتِ جاں اُسدے اگے ہر ملک ذی شان جھکیا
 جبرائیل جھکیا، اسرافیل جھکیا میکائیل دی ہو کے قسربان جھکیا
 مدنی ماہی دے نور نوں کرد مسجد ہر اک فلکی ایہ سُن کے اعلان جھکیا
 برق لعنتی طوق گل پارہوس یر نہ آدم دے اگے شیطان جھکیا

✽

کلی دالیا! تیری درگاہ اندر مسلمان داسر تسلیمِ نعم ہے
 لوحِ قلم کرکسی سورج چن تارے آسمان داسر تسلیمِ نعم ہے

کارن قدم بوسی یا رسول اللہ دو جہان دا سِر تسلیم خم ہے
برق منکر اندے سہرتے خاک پا کے میری جان دا سِر تسلیم خم ہے

کعبہ سجدہ محبوب دی گئی تائیں عاشق کرن ادبوں بار بار سجدے
چھتے یار دا نظر جمال آدے اُتھے کرن کیوں نہ جان تیار سجدے
کیسا سجدیوں عذرا بیس نے جاں ساری عمر دے ہو گئے بیکار سجدے
برق احمد مختار دے عشق با جیوں منظور نہ دچہ سرکار سجدے

بحرِ فکر وچہ جی میرا ڈبا ظلمتِ شبِ ہجران تک کے
بھل گئی یوسف نوں بنتِ یحیٰ موسیٰ کی مملوہ بارادہ شاہِ خوبان تک کے
خوداں غلہ بریں وچہ ترفِ انبیاءِ محو حیرت ہو گئے غلامان تک کے
برق دے جہان قربان ہوئے کملی والا ادہ عربی سلطان تک کے

بنتِ یحیٰ موسیٰ جے خواب اندر کملی والے داکدے دیدار کردی
قسم رب دی اُس درِ بابا اتوں سنئے یوسف دے جان تیار کردی
کدے بت نوں پھیر پڑ پوجدی نہ دلوں کفر دے دُور زنگار کردی
برقِ محو تبلی ذات ہو کے سدا یاد رب کردگار کردی

اضطرابِ قلب

پیائے نفا طائر روح میرا رباعرب دے دیس دی وا آوے
 ہوئی سدا حضور دے وچہ تینوں منظر ہاں کد ہر دں صدا آوے
 وچہ فرقان جین و شوار ہو یا اس غنیں بہتر ہے میری قضا آوے
 برق شکر دے کراں ہزار سجدے لے پیغام بے ہاد صبا آوے

میں معذور حضور مجبور ڈا ہڈ ہا پہنچاں کس طرح پاک دربار اُتے
 عمر بیت گئی وچہ تیار یاں دے شاہا اکرم دی نظر لا چار اُتے
 جانے رب کد کھنسن نصیب میرے جھارونپکاں سنگیساں مزار اُتے
 برق دید تیری کر کے شاد ہوواں آقا! مہر ہووے او گنہار اُتے

شوق وصال دامتداں تھیں اسے پر قسمتیاں دا اتفاق بکھرا
 روح القدس یا کوئی یکلم ہووے سانوں بجا پدا شان لولاک وکھرا
 منظر طور دار کتھے کچھ ہووے مطلب کرنا سیر اُپر افلاک وکھرا
 رشتہ دار گزین ہزار بجا دیں مدنی یار سنگ برق داساک وکھرا

مقام عبرت

اتجہ بشر تے نور دے پئے جھلکے کوئی بشر آکھے کوئی نور سمجھے
ہودے دین ایمان دی لوڑ جنوں خیر البشر نوں نور ضرور سمجھے
جاء کتھ من اللہ نور آیا نور حق نوں نہ بے شعور سمجھے
برق نور نوں جھڑانہ نور جانے اپنے عقل دے وچہ فتور سمجھے

خیر البشر نوں بشر دیوانگ سمجھے ایہ گناخی اُس نجد دے ذراع دی اے
ایویں انہیاں نوں نظر آوند انہیں تدم رہی کدوں چراغ دی اے
والفحیح رخصار واللہ زلفاں چمک اکھیاں وچہ مازاغ دی اے
برق کرے دعویٰ اُسدی ہمسری داماری مت نہجری بدو مانع دی اے

دُنیا بشر بشر نوں سمجھیا اے اصل وچہ ایہ غلط شعور دی اے
خاکا لودِ نبوت نوں جان دے نہیں تدمے بحث ایہ بشر تے نور دی اے
کدوں بشر جان دے لامکان اندر گل صاف سپہ پڑے دور دی اے
برق نور نہ اکھاں تے کی اکھاں ضیاء پاشی بعد سارے حضور دی اے

فَإِجَاءُكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَكَتَبْتُ مُبَشِّرِينَ

جَاءُكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ پڑھ لے ثابت نور محمد قرآن وچوں
مصطفیٰ نور من نور اللہ نور احمدی نور یزدان وچوں
عیسیٰ دوز اللہ احمد نور اللہ قائم نسبت ذات قرآن وچوں
برق دیکھیا دل دیاں کھول اکھاں نور حق عربی سلطان وچوں

☆

جَاءُكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ پڑھ لے ثابت نور محمد آیات تھیں ہے
خیر البشر نیک بشر نوں کی نسبت خیر البشر افضل کائنات تھیں ہے
پتھر کوئی یا قوت نوں اکھدا نہیں گویا قوت جنس جمادات تھیں ہے
برق صاف حدیث دے دپہ آیا نور نبی اول مخلوقات تھیں ہے

☆

خیر البشر نوں بشر دے وانگ سمجھیں آیہ نور تیرے دھیان وچہ ہے
آنا بشر تردید ہے نور دی ہے تاں تضاد آیات قرآن وچہ ہے
فرق مصطفیٰ دے نور ہون وچہ نہیں فرق منکر! تیرے ایمان وچہ ہے
برق من نہ من رخصتا تیری اے پر کس نہ میرے سمجھان وچہ ہے

☆

نہ کوئی نوری نہ ناری نہ خاک کی جیسی ہوئی لوح محفوظ تحریر نہیں سی
کڑی عرش دانام و نشان نہ سی ہمدی ہوئی تشہیر نہیں سی

صورت کون و مکان سی عدم اندر آجے کچھی مُصَوِّر تصویر نہیں سی
برق مُصطفیٰ تہوں وی نہی ہیکس جہوں آدم دا بنیا خیر نہیں سی

انا بشر دا ایرہ مفہوم نہیں ہے سانوں بخندیا! اینویں بے زار نہ کر
توں حقیقت احمد نوں سمجھیا نہ اینویں پس فضول تکرار نہ کر
عبرت پکڑ لیس دے واقعہ تھیں سجدہ ادب کر کبر ہنکار نہ کر
برق حق تے جے ہے ایمان تیرا نور حق دا تاں انکار نہ کر

بحضور سرور کائنات صلی اللہ علیہ وسلم

رَبِّ دے مُک دے نا جدارا! بیشک توں افضل مخلوقات وچوں
کلی والیا! تیری مثال کوئی نہیں بے مثل ہیں توں کائنات وچوں
تیرے نور دے پُرن محتاج نوری آقا! نور تیرا نور ذات وچوں
برق اہل صفا دا ایرہ مُسک ثابت ہے حدیث آیات وچوں

سیاح لامکاں صلی اللہ علیہ وسلم

غرض سجایا فرشتیاں نے مولا آکھیا احمد محنت رآسی
خُوریاں ہا۔ سنگار لگان پیاں آکھن عرشاں تے رب دایار آسی
خوشیاں جلد برین دیو پہ ہویاں چمیا نکل آج عربی دلدار آسی
برق ساقی کوثر شیفِ عشر احمد مصطفیٰ مالی سرکار آسی

مَرْحَبَا پیا ریا! بِسْمِ اللّٰهِ شہرہٴ فلک اُتے تیرے اُونے دا
 لوحِ قلم کُرسی اتے عرش اُتے پُرجا ہے تشریف لیا ونے دا
 تیرے پائے مقدس دی خاک اُتوں چاٹکنا ننوں گھول گھا ونے دا
 برقی مُلہ بریں دے جوہر حوراں شوق رکھ دیاں سیس بھکا ونے دا

بُرہان برمعراجِ جسمانی

پیا موتوی بیٹھ کے سوچا اے کیوں گئے حضورِ آسمان اُتے
 ایسا کُڑو نار دارُعب پیا اس بنے سمجھ دی عقل نادان اُتے
 تہِ حدیث تے ایہ اعتبار کر دا ایمان نہیں اسدا قرآن اُتے
 برقی آدم جے جنتوں آسکدا کی اعتراض رہندا اُس دے جان اُتے

اعترافِ عجز حضرت جبرائیل علیہ السلام

جبرائیل نے اکھیا یا مولا! سٹرن پر بے اُتاں بک پر پھر پہنچے
 اُگے ذاتِ احدیت دے پُئین بھلوے اس مقام وچہ کوئی نہ غیر پہنچے
 کلی والیا! لامکان اندر کوئی مُول نہ تیرے بغیر پہنچے
 برقی آؤ آؤنی دے عمل اندر مصطفیٰ کریندڑے میر پہنچے

شان مصطفیٰ صلی اللہ علیہ وسلم

چرچے ہوئے یہ سب جہاں اندر
انتظار ہونے لگا مکان اندر
پچھلے نعل زمین و آسمان اندر
آج انبیاء و سرور اسی
بقعہ نور زمین آسمان ہوئے
کارن یار دے عجب سامان ہوئے
مولیٰ اکھیا اے میرا یار اسی
جنت عدن والے آسمان والے
اس جہان والے اس جہان والے
سارے اکھڑے احمد مختار اسی
کرسی عرش والے لامکان والے
پردہ قلاب قوزین اٹھا گیا
عرش نور دے نال سمایا گیا
جس دی خاطر سب کچھ بنایا گیا
آج برقی اور عربی دہلا اسی

يَا اَللّٰهُ قُوْنْ اَيُّهَا يٰ فَجْه

دفع دی آگ حرام اُس تے جنوں لگے نے مدنی سرکار دے ہتھ
اکھاں نکلیاں پھیر ہوگیں روشن جہوں لگ گئے خواہ ابرار دے ہتھ
کالے جشیاں دے چہرے ہوئے چٹے چہرے انبیاء دے سرور دے ہتھ
برقی دیکھ قرآن مجید اندر ہتھ آت دے احمد مختار دے ہتھ

☆

ایزہ ہمیں نہ ہتھ بھرو پیاہندے دیویں ہتھ کسے باعدادے ہتھ
ہتھ ہتھ ڈاکو پئے لڈے فی دیویں ہتھ نہ اہل ہوا دے ہتھ

گور چشم نون نظر نہ ادا لے ہتھ دلی دے نے مرتے دے ہتھ
یوتی ویکھو دے آن مجید اندر ہتھ نبی نے یون خدا دے ہتھ

قی حق تحقیق نہ شاہ کوئی ہتھ نبی دے وپر فقیر دے ہتھ
تے ۱۰ سے دین ایمان وانے دیندے ہتھ اپناں پیشوا دے ہتھ
اُسے قلندے نے توڑ پہنچناں اے جسدی واگ شاء انبیاء دے ہتھ
برق صاف خدا نے ایہ آکھیا اے میرے ہتھ میرے مصطفیٰ دے ہتھ

پہ پنچتن پاک رضی اللہ تعالیٰ عنہم

مصطفیٰ حسین بتول جیدر اس وچہ فی ایہ پنج نور پنچتن
ہوئی انہاں لئی آیہ نظیر نازل طاہر طبیب مُطہر طہور پنچتن
لکھیا دیکھ حدیث کسا دے وچہ ہوئے بارگاہ وچہ منظور پنچتن
ایس برق جیہاں اوگنار یا اندے شافع ہود سن یوم نشور پنچتن

صدیق اکبر رضی اللہ تعالیٰ عنہ

یاہ غار رسول صدیق اکبر نہ مانے وہ صاحب تحقیق نہیں ہے
جو خدمات اسلام صدیق نے کیں کسی اور کو جی توفیق نہیں ہے
ہمہ کاب رسول تھے شب ہجرت اُن کا غیر کوئی بنا رفیق نہیں ہے
برق واسطہ اُن کا اسلام سے نہیں جن کے دلوں میں عظمت صدیق نہیں ہے

مدحِ غوثِ الاعظم محبوبِ سبحانی قدس سرہ

غوثِ مقطع دیوانِ ولایتِ ندا	منبع فیض تے مخزنِ عنایتِ ندا
مُظہر کُنْ فیکون دی آیتِ ندا	یعنی شاہِ بغداد سرکارِ میراں
نافذِ حکم جنِ دلائلِ انسان اُتے	پہرے اُہرے زمینِ آسمان اُتے
ایسا مکان ہو گئے لامکان اُتے	میری سلطنتِ داتا جدارِ میراں
اُسدی مرضی جو میری رہنا ہووے	میری مرضی جو اُسدی ادا ہووے
اُسدِ اسمن تے میری قضا ہووے	میرے ملک دے دھرمِ مختارِ میراں
ایڈا مرتبہ کوئی نہ پاس کیا	اِس مقامِ دھرم کوئی نہ پاس کیا
برقِ نجدی ایہ بھیبت نہ پاس کیا	رب یار اُسدِ رب دایارِ میراں

پیرِ ندا پیر تے غوثِ اعظمِ حسنِ چن شاہِ بغدادِ میراں
 سب اولیاد دے کاہندے قدم اُہا بیٹک حقِ قطبِ الافرادِ میراں
 پھڑکے چوراہوں قطبِ بنادیندا دلاں دکھیاں نوں کروا شادِ میراں!
 ولیِ غوثِ ابدالِ مجتوبِ سالکِ برقِ سب دی سن دا فریادِ میراں
 اَلْبَصْدَقُ یُنْزِیْهِ وَ اَلْکَذْبُ یُفْلَقُ

غوثِ پاکِ جاں ٹرے بغداد دے حاصلِ کرنِ تعلیمِ قرآنِ والی
 صدیقی وچہد اشرفیاں سی چالی کعبدی مائی ایہ غوثِ جیلانِ والی

بولیں جھوٹ نہ پچیا مول کد ہرے چابی پتھ ہے ہر میدان والی!
گلیں جھوٹیاں طوق زنجیر پیسن برق جھوٹ گل بڑے نقصان والی

جادویس بھل نہ پتھیا گل میری پتھ سمجھیاں چابی امیان والی
توڑے لکھو مصیبتاں پیش آون کریں ذرا پروا نہ حسان والی
میری پند دھیان دے وچہ رکھیں ایواصل ای رمز عرفان والی
برق پتھیاں تے رحمت برسدی اسے لعنت جھوٹیاں رب دامن والی

رخصت مائی تھیں ہو کے غوث اعظم ہک قافلے نال روان ہو گئے
پتھے دشت عراق وچہ جدوں ہما کے ڈاکو آن کے دشمن جان ہو گئے
لیا لٹ اسباب تمام اُنہاں راہی رو رو کے پریشان ہو گئے
برق قافلہ لٹیا گیا سارا اندر پلک بے سرو سامان ہو گئے

احمد نام سردار سی ڈاکو اں دا جسدے چلیاں ظلم کیا اے
اگے اوس دے رکھ کے مال سارا ہک ڈاکو نے ذکر ستیا اے
لڑکا عجب اک دیکھیا وچہ لشکر حیاں میں اوس دے کون سدھایا اے
پچیا برق میں مال کی کول تیرے اس نے غیب جواب بنایا اے

پھتا کوئی حضورؐ کے شانِ نونِ نہیں
 جس نے غیا غوثِ جیلانِ نونِ نہیں
 ہو یا کرمِ جانِ خواجہ شہابؒ تے سی
 سجدہ کیا اس رمتی باب تے سی
 غوثِ پاکِ داجدوں اعلانِ ہو یا
 ہر دلی تابعِ فرمانِ ہو یا
 میراں کرمدی نظر فرما کے تے
 لکھے ازل دے لیکھ مٹا کے تے
 اس واقعہ دے علاوہ شاہد
 اُصفیاء شاہدِ اتقیا شاہد
 بڑھیاں نے بدوں فریاد کیتی
 اُہدی دکھلاں تھیں چند آزاد کیتی
 میراں بچتے جھوٹے تار دسیا
 بار ہیں در ہیں بوتا بیڑا تار دسیا
 لکھیا دیکھ توں گلبهار اندر
 ایڈا قُرب کے راز دانِ نونِ نہیں
 اُسوں سا ہنسیا بندھوک چارے پئے
 میراں پھیریا ہتھ کتاب تے سی
 منطقِ فلسفہ دلوں دسارے پئے
 زیرِ قدم میرے ہر ذی شانِ ہو یا
 سجدہ ادب دے سب نوں گزارے پئے
 کیسی عرضِ جہاں ہتھ اٹھا کے تے
 برقِ ربِ فی ثی تے تارے پئے
 غوثِ قطب شاہدِ اولیا و شاہد
 کوئی شبہ نہ ایں بیان دے وچہ
 غوثِ پاک نے اُہدی امداد کیتی
 ہے مشہور تمام جہان دے وچہ
 زور آپناں سُر بازار دسیا
 راوی ثقہ ایہ گلِ شان دے وچہ
 تے گلہ سب غوثِ الابرار اندر

۱۲ اشارہ بطرف خواجہ شہاب الدین سہروردی رحمۃ اللہ تعالیٰ

۱۳ کتاب گلبهار فارسی منظوم مصنفہ حضرت علامہ محمد اویس رحمۃ اللہ تعالیٰ علیہ

۱۴ گلہ سب کرامات ص ۲۵ مصنفہ مفتی غلام سہروردی لاہوری

ہے موجد سلطان الافکار اندر ^{لے} برقی شک نہ اس داستان دیو پہ

☆

تیرے سمجھو چہ آئے یا نہ آئے	تینوں منکر! بجائے یا نہ بجائے
ضد چھوڑ کے میرا بیان تے پڑھ	تیرا خلق ایہ جاوے یا نہ جاوے
اُنْجِ اَنْوُوں دل کے خیال دیکھیں	اہل کف و غور تھیں حال دیکھیں
مالک ملک دا ایہ فرمان تے پڑھ	ہو یا کی غزیرے نال دیکھیں
ہے ظہور اسدا کرامات دچوں	روشن ہوئی قدرت معجزات دچوں
سورہ نمل نوں نال دسیا تے پڑھ	ایہ دلیل حکم ہے آیات دچوں
ایہ بے معنی مینوں بال کیوں بے	تیرا دس ایہ باطل خیال کیوں ہے
برقی عود دیناں قرآن تے پڑھ	بیڑا بھسی دا ترنا محال کیوں ہے

☆

مہربانی اس روشن ضمیر دی آ	ایہ کرامت تے پیرا ندجیر دی آ
ذرا نظر اٹھا کے دیکھ تے سہی	واہ و اشان میرے دستگیر دی آ
مُوہوں تنگیں مراواں اُوہ پاؤں دای	جو در آؤندا خالی نہ جاوندا ای
توں جی بُوہے تے آکھ دیکھ تے سہی	گیت غور شد حیلان دے گاؤں دای
ویٹے بھیر دے پیر نوں یاد کروا	جاں کوئی کوکھی آؤدکھ تھیں فریاد کروا
اونکھے وقت انا کے دیکھ تے سہی	میراں پہنچ کے اُبدی زماں د کروا

عہ مستغفر عارف باللہ شاہ محمد علم الیقین جس نے ۱۰۷۰ نوٹ از خواجہ شہاب الدین شہروردی نے اپنی

کتاب ملاحظۃ القادرین میں بھی یہ واقعہ درج کیا ہے۔ ہذا مرتب

محبوبِ دہرِ بے سجانِ دای لغتِ بگراوہ شیرِ یزدانِ دای
علیٰ نسبِ اپنے خاندانِ دای برقی نامِ پکا کے دیکھتے سی

☆

بڈھی بے بنتی کیتی سرکار اُگئے میراں اولیا دے سوار اُگئے
فقرِ قادری دے تاجدار اُگئے دکھی دلاں نوں جاٹیں آباد کر کے
میں کبکھت دا خانہ خراب ہويا میرے دلیدا جن غرقاب ہويا
سُنے جیج ڈولی زیرِ آب ہويا اٹھے پتر ٹرِ فَاں اُمنوں یاد کر کے
اُچن چیت انہیریاں جھل گیاں سُکھ چین دیاں گلّاں جھل گیاں
باراں سال ہوئے دکھیں رُل گیاں لغتِ بگڑ گیا برباد کر کے
ساقی کوئی نہ دردِ مڈان والا میری اجڑی ہوئی جھوک وسان والا
ایس دُکھ تھیں چند چھڑان والا روداں برقی فریاد فریاد کر کے

☆

عبدالغادر! پیرِ جیلانیاں دے میراں پاکِ محبوبِ سبحانیاں دے
میرے سونہیاں پیرِ لاثانیاں دے کر دے مدِ چپے ارض و سما تیری
مولّا علی دالا ڈالا لال میں توں اندر اولیا دے بیتِ مال میں توں
مردے قراں تھیں لیندا اٹھال میں توں ہوندی کدے نہیں ردِ دعا تیری
تیری رب نہ گل بھوا وندا اے لکھے ازل دے لکھ مٹا وندا اے
تیرا سخن نہ موڑیا جا وندا اے دیوے بدل تقدیر ادا تیری

میں کنگال تے کرم کما دیویں میری آس مراد پہنچا دیویں
ڈبا ہویا بیڑا بنے لا دیویں برقی موڑ دا نہیں خدا تیری

نوح عرض خدادے حضور کیتی مربانی سی رب غفور کیتی!
اُسے وقت دس منظور کیتی بارہیں وری دتی بیڑی تار میراں
نوحا پہنچ گیا چار سو اندر شہرہ ہو گیا ایہ کو بکو اندر
ایہو تذکرہ ہر گفتگو اندر نئے جیج ڈولی کڈھی باہر میراں
مُتم نگم سارے بد کلام ہو گئے مقصد آکے خام و عام ہو گئے
کافر حلقہ بخوش اسلام ہو گئے دتے کفر دے زنگ اتار میراں
جھٹکا اُجڑیا پھر بسا یا گیا خاطر یار قسا نوں بدلایا گیا
اُپر عرش اعلان کرایا گیا برقی اولیاء دا سردار میراں

ملک قطب عالم حضرت پید شاہ نوح محمد قادری اُچی تھی تھی بڑا

نوح پاک دا لاڈلا لال سُپتا شاہ نوح محمد سلطان اُچی
لیا من ایہ شریاں غریباں نے اندر اولیاء دے اُہدی شان اُچی
عُرش عرش اُتے پئے اکھ دے فی فلک فقہر داماد تابان اُچی
برقی کی حطرو اُنہاں طالبان نوں ہویا جنہاں دا اے نگہبان اُچی

شمس الدین دے بانغ دا پھل کھڑیا غوث پاک دا غوثِ ران اُچی
 عرشِ فرشِ دوائے پئے اکھدے نے واہ وا پیر سخی سلطان اُچی
 اُسدا آستانہ مخزنِ فیض دوائے دلاں مُردیاں نوں پاوے جان اُچی
 دہنگیر دا نورِ بھوان اللہ برقِ مشکلاں کرے آسان اُچی

✽

عرب دے دیس قیس چن چڑھیا جس دی روشنی کیتا جہاں روشن
 خرقة فقر دا پاک کے جنابِ دپتوں ہو یا نورِ نورِ یزدان روشن
 ادھو نورِ حضور قیس پا معلمت ہو یا اُن کے دھم گیلان روشن
 اُسے فائدے اُچ شریف آکے کیتا برقِ سارا ہندوستان روشن

✽

ارضِ ہند دھم آکے ہو یاں روشن دیکھو صورتاں شاہِ جیلان دیاں
 نعرے لا اِلہ دے گونج اُٹھے نیاں کنب گیاں کفرِ ستان دیاں
 خوداں عہدِ بریں دھم کرن سجدے فٹاں دیکھ سیدِ مالی شان دیاں
 برقی کل جہاں دھم پیاں دھماں شاہِ غوثِ محمد سلطان دیاں

✽

شانِ غوثِ پاک رضی اللہ تعالیٰ عنہ

اُسنوں منصبِ ولایت نہ لہجدا اے داری چند جس غوثِ جیلان توں نہیں
 واللہ کدے نجات نہ ہووے اُسدی ہوتاں اُس شاہِ خوبان توں نہیں

جہڑے ولیا ہدی کر دے نہیں قدم بوسے نفع انسانوں ملنا قرآن توں نہیں
برقی مُنکوجے ہو یا تے جاسی رقیار تبہ ملاں دا بڑا شیطان توں نہیں

الْحَقُّ حَقِّقَتْ حَقِّ ہے ایہ غوثِ پاک نے وال دلائی تاندے
فیضیاب پایا ہوندا جہان سارا پرچے دُور تک اُہدیاں عنایتا بندے
بہرہ در صاحبِ عقلا ہوندے مُوزی لوڑ دے موقعے شکایتا بندے
برقی ولی تے رُب نہیں وکھو ہوندے پکے حکم قرآن دیاں اُیتا بندے

غوثِ پاک شاہِ بغداد میراں ثانی اُہدا صُفِ مارنیں وچہ نہیں
جہڑا عظمتِ غوث دا ہو یا مُنکر اوہ مردود از لی کسے دین پوہ نہیں
جس قیامہ د شگیر نوں اے رقی نور اُس احمق لعین وچہ نہیں
برقی غوثِ تعلیق سرکار درگا رتبہ کسے پایا عالمین وچہ نہیں

حضرت شاہ معروف خوشابی قدس سرہ

دکھریاں شانال جہان نالوں شاہ معروف قطبُ الاقطاب دیاں
مشرق مغرب جنوب شمال توڑیں دھال پمیاں نے میری جناب دیاں
رہاں لگیاں نے سارے جہان اُتے فلکِ قادری دے آفتاب دیاں
برقی عور و علمان سلام کر دے دیکھ چڑھتوں شاہِ خوشاب دیاں

حضرت سخی شاہ سلیمان نوری بھلوالی قدس سرہ

سخی شاہ سلیمان تیس جام پی کے ڈونگھا ہو گیا میرے خیال دا رنگ
 قلب و ذہن و چہرہ سخی ہوئی پیدا چمک گیا میرے وال وال دا رنگ
 عرش عرش اُتے پئے اکھڑے نے جگوں دکھڑے میرے بچپال دا رنگ
 برقی سارا جہان ایر جاندا ہے بے مثل ہے شاہ بھلوال دا رنگ

اولیائے کرام

دُعا علیٰ نون تاج ولایتاں دا ختم الرسل احمد مصطفیٰ ہادی
 اُدھو ہادی امیرے راہنا ہوئے جہناں منیا مشکل کشا ہادی
 حُسنِ دا چمکیا چن دانگوں جدوں نگہ کیستی مرتضیٰ ہادی
 ملکس ہو یا معروف معروف کرنی بخشی عشق دی جدوں ضیاء ہادی
 شہ بُغید نا لے ابو بکر شبلی بوالفضل شاہِ اولیاء ہادی
 بوسعید نے فقر دے گنجِ ذیلے مُردہ دِلان نوں لیا ہوا ہادی
 دانی ملک عرفان دے نموٹ اعظم دستگیر وچہ دوسرا ہادی
 اگے نہیں ہوتا اگوں نہیں ہونا ایہو جیہا کوئی پیٹھا ہادی

لہذا خاندانِ چشتیہ کی کتب میں بروایت مشائخینِ چشتیہ یہ روایت منقول ہے کہ نبی اکرم صلی اللہ علیہ
 وسلم نے سفرِ معراج سے واپس آکر حضرت علی رضی اللہ عنہ کو خرقہ ولایت عنایت فرمایا تھا۔

۴۱ حضرت خواجہ حسن بھری قدس سرہ ۱۲ منہ

مردے قبر انھیں پکڑاٹھا دتے دتا چوراں نوں قطب بنا ہادی
 پاک وہند نوں پاک بنان والا قطب شاہ قطب الیقین ہادی
 چٹھے قادری اُپتہ شریف اندر شاہ محوٹ آلِ مجتبیٰ ہادی
 مخزن فیض خوشاب شریف ہو یا باب فقر والے کیتے وا ہادی
 سخی شاہ معروف سلطان عالم کعبہ عارفان بحرِ سخا ہادی
 حضرت شاہ سخی سلیمان توری آیا توری پہن ردای ہادی
 چادہ پاک مشہور ہے طود وانگوں دتے عشق دے نادرجا ہادی
 سید پیر نوشہ گنج بخش حاجی دشت معرفت و چہ یکتا ہادی
 چرے پاک، سپہ سالار، شہید والے دتا وحی فضیل بنا ہادی

۱۔ حضرت سید عبدالعلی عرف قطب شاہ بغدادی حضرت نوح الاعظم قدس سرہ کے خالوتھے
 آپ نے برصغیر پاک و ہند میں پانچویں صدی کے آخر میں تبلیغ اسلام فرما کر لاکھوں غیر مسلم
 مسلمان کئے تاریخ کو ہستان عربی میں ہے کان قطبہ من جنانہ شیعہ عبدالقادر جیلانی
 علی الہند یعنی آپ سید عبدالقادر جیلانی کی طرف سے ہندوستان کے قطب
 تھے ۱۲ مرتب ۱۵ چادہ شریف ضلع سرگودھا شیخ النعلی حضرت سخی شاہ سلیمان نوری قادری
 قادری قدس سرہ کا وطن تھا حضرت سخی پاک قدس سرہ مجدد اعظم حضرت سید نوشہ گنج بخش
 کے مرشد تھے ۱۵ حضرت شاہ عبدالرحمن پاک عرف پاک رحمن نوشاہی مدفن بھڑی شریف
 ضلع گوجرانوالہ حضرت سید نوشہ گنج بخش کے خلیفہ تھے ۱۵ حضرت پیر محمد سپہ سالار کانی نوشاہی
 مدفن نوشہ شریف ضلع گجرات خلیفہ ارشد حضرت نوشہ گنج بخش ۱۵ حضرت سید شاہ محمد شہید
 نوشاہی مدفن رہتاس ضلع جہلم حضرت مجدد اعظم نوشہ گنج بخش کے خلیفہ تھے ۱۵ خواجہ سید

سہ زمین رنل شریف وچوں دتے فقر دے بھر دگا ہادی
 ہو یا فقر نوشاہی مشہور سارے دتی عشق دی نہر چلا ہادی
 بنیا وارث مسند نوشاہی شاہ ہاشم علیہ دل دریا ہادی
 سید سخی سعید سلطان دولا کردا فقر دا دان عطا ہادی
 حضرت پیر غلام شاہ نوشاہی دیوے پلک وچہ توڑ پہنچا ہادی
 سخی بحر علوم دی گلی اندر اڈ جھولیاں لیکن گدا ہادی
 حضرت شاہ چراغ سے وچہ قداں رکھن ادب تھیں سیں جھکا ہادی

محمد فیصل کابل نوشاہی مدفون یعنی حصار کابل دہلی کے لقب سے قطب تھے۔ اسے موضع رنل شریف
 ضلع گجرات جہاں حضرت نوشہ گنج بخش کا روضہ پاک ہے اسے محدث اعظم سید محمد ہاشم شاہ دیوال
 نوشاہی فرزند اصغر حضرت نوشہ گنج بخش و سجادہ نشین اول بارگاہ نوشاہیہ ۱۲ مرتب ۱۱۵۰
 قطب العارفین حضرت سید سلطان محمد سعید شاہ دولا نوشاہی سید محمد ہاشم شاہ دیوال کے تیسرے
 فرزند اور حضرت نوشہ گنج بخش کے تیسرے سجادہ نشین تھے۔ ۱۱۵۰ قطب الکونین حضرت سید
 غلام محمد شاہ نوشاہی مدفون ٹیکریاں شریف ضلع ریاسی مقبوضہ کشمیر سرکار بکر العلوم کے والد ماجد
 تھے۔ آپ صاحب کشف و کرامات اور علم و فضل میں ممتاز تھے آپ فارسی زبان کے قادر الکلام
 شاعر تھے۔ ۱۱۵۰ سید نصیر الدین احمد عرف شاہ اللہ دتہ بحر العلوم نوشاہی متوفی ۱۲۰۳ رزی الحج ۱۲۳۲
 مدفون چک سواری شریف ضلع میرپور آزاد کشمیر بڑے فقیہ المال بزرگ تھے۔ آپ کی سینکڑوں
 کرامات آج تک زبالبہ زو خاص و عام ہیں۔ ۱۱۵۰ قطب الاقطاب حضرت سید چراغ محمد شاہ نوشاہی
 قدس سرہ متوفی ۱۲۰۳ ریح الثانی ۱۲۳۲ شب و دو شنبہ مدفون چک سواری شریف ضلع میرپور
 والد ماجد حضرت معتمد غلام حضرت نوشہ گنج بخش کی اولاد سے بڑے قیمتی بزرگ تھے۔ آپ

سید بحر علوم دالال سُچا شاہ معصوم شاہ اتقیاء ہادی
 چغتیا والا، شاہ سلطان علی گوہر شاہ ہے مہ لقا ہادی
 بخود بردے وچہ لطیف بری دطری والا باصف ہادی
 لیکے فیض سرکار سچیا کولوں ڈنکے عشق دے گئے وچا ہادی
 دُحم جگ وچہ موتیاں والے دی جنوں مندے ارض و سما ہادی
 ہر فی شاہ تے شاہ مروت سائیں تے شرمندہ یسج وچا ہادی
 نوشہ پیر دافض ہمیش جاری ہ دیار وچہ جلوہ نما ہادی
 چشتی، شہرودی نالے نقشبندی غوث پاک تے سب فدا ہادی
 جہڑا قادری نے نہ چکھدا اے اوہ نہیں ہو سکدا راہنما ہادی
 کوئی جانے نہ جانے میں جاندا ہاں کیوں بخشد آب شفا ہادی
 کیوں لیکن جھوٹے بڑھکے دارا تے کیوں دیوندے کھل لہا ہادی
 کیوں دشت بدیرم دے وچہ آکے کردے عشق مناز ادا ہادی
 کیوں اپنا آپ پچان کے تے دیندے اپنا آپ بھلا ہادی
 کیوں چنچہ مروت دی سمجھ گلشن دیندے شوق تھیں چھال لگا ہادی
 کیوں وچہ عراق دے جنگلاندے دیندے اپنی زت سُکا ہادی

کاسلہ فقرہ دے برید اور پت تک پہنچا ہوا ہے۔ حضرت یہ معصوم شاہ نوشاہی سرکار بحر العلوم
 کے فرزند اصغر ہیں آپ کا روضہ پاک موضع ٹھٹھل شریف ضلع جہلم میں حج خلائق ہے۔ حضرت
 سید علی اکبر شاہ نوشاہی عرف جنبی والی سرکار کا روضہ پاک موضع سنگوٹی شریف ضلع جہلم میں زیارت گاہ
 خاص و عام ہے۔ حضرت سید سلطان علی شاہ نوشاہی جنبی والی سرکار کے فرزند ہیں۔ حضرت

کیوں تختِ نشیناں چھوڑ کے تے بندے وچہ کئی جنگل آبادی
 کیوں بیٹھ چناں دے کڈیاں تے دیندے رات تمام لنگھا ہادی
 کیوں نفسِ نوں نفسِ وچہ بند کر کے کر دے زند کے پاک صفا ہادی
 کیوں اپنے خون دے نال آکے دیندے رنگِ دشتِ کربلا ہادی
 کیوں یار دے عشقِ پیارا اندر لیندے اپنا بدن چسروا ہادی
 وصلِ بناں قربانیوں نیس ہوندا مینوں گئے ایہ گل سمجھا ہادی
 برقِ اپنا آپ گوا کے تے لیندے اپنے آپ نوں پا ہادی

مجددِ اعظم حضرت سید نوشہ گنج بخش قادری قدس سرہ

دیجھ بھر موت دے وچہ آکے کشتِ فقر روا ناخدا نوشہ
 منزلِ لنگہ جبروتِ لا جبروتِ دانی پتا وچہ با جبروت دے جاناوشہ
 کیتی مُصعِفِ عشقِ دیاں سُرتا ندی ابتدا میراں انتہا نوشہ
 برقِ تحتِ ثریٰ تھیں عرش توڑیں ہر مقامِ وچہ جلوہ نما نوشہ

پیر گوہر شاہِ نوشاہی رحمانی مافون رحمن شریف ۱۷ مرتبہ ۱۷ اشارہ بطرفِ قطب الاولیاء حضرت
 سید مبارک حقانی قادری اُچھی قدس سرہ ۱۷ اشارہ بطرفِ مجدداً اعظم حضرت سید نوشہ
 گنج بخش قدس سرہ ۱۷ مرتبہ